

Warszawa, dnia 28 października 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 592/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Ilona Kancik

4. przy udziale pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

po rozpoznaniu dnia 28 października 2021 r.

5. sprawy K. O., syna W. i B., ur. (...) w W.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

9. z dnia 3 lutego 2021 r. sygn. akt II K 914/17

11. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego M. L. kwotę 840 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie pełnomocnika; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 529/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>		
Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 3 lutego 2021 roku, sygn. akt II K 914/17		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. O.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 107
2.1.1.2.	K. O.	Niekaralność oskarżonego	Aktualna Karta Karna	k. 109
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone.		

		Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Aktualna Karna Karta	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

<p>3.1.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, poprzez dokonanie wybiórczej i dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów przejawiającej się w przyznaniu waloru wiarygodności zeznaniom M. L. i R. Ś., podczas gdy depozycje tych świadków w zakresie weryfikowalnym były sprzeczne z resztą materiału dowodowego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i mając na uwadze jego kompletność, ocenił go z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nie wykraczając poza ramy sędziowskiego uznania, nakreślone</p>				

w art. 7 k.p.k. Poczynione na tej podstawie właściwe ustalenia faktyczne pozwoliły na stwierdzenie, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn zabroniony, opisany w treści art. 157 § 2 kk.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, o której mowa w treści art. 7 kpk, organ procesowy ocenia dowody i wyciąga z nich wnioski według wewnętrznego przekonania, nieskrępowanego regułami prawnymi. Zasada swobodnej oceny dowodów nie oznacza jednak, iż ocena ta ma charakter dowolny, albowiem sąd powinien wyjaśnić, w jaki sposób dowody ocenił i dlaczego wyciągnął z nich takie, a nie inne wnioski dotyczące konkretnych ustaleń faktycznych.

Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niemożności przypisania tej cechy innym dowodom, pozostaje pod ochroną art. 7 kpk wówczas, gdy jest ono poprzedzone

ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, z uwzględnieniem zasady prawdy materialnej, zasady obiektywizmu, a także, gdy jednocześnie jest wyczerpująco oraz logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.09.2007r., sygn. akt SNO 57/07).

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji, procedując w niniejszej sprawie, spełnił wszystkie wskazane wyżej wymogi i nie popełnił błędów w ustaleniach faktycznych.

Dyrektywy swobodnej oceny zostały przez Sąd I instancji prawidłowo uwzględnione i dano temu wyraz w uzasadnieniu orzeczenia. Oceny tej nie sposób skutecznie kwestionować, zaś polemika uzasadnienia apelacji pozbawiona jest w tym zakresie rzeczowych argumentów. Choć istotnie odmienna ocena dowodów

korzystna dla oskarżonego jest naturalnie prawem obrońcy, to nie wynika z niej jednak samo przez się, by ocena dokonana w sprawie przez Sąd orzekający charakteryzowała się dowolnością.

Przeciwstawne stanowisku Sądu I instancji zarzuty są, zdaniem Sądu Okręgowego, przedstawione wybiórczo i nie odnoszą się do całości faktów wykazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, których ocena w całości doprowadziła do wydania wyroku. Skarżący nie wykazał skutecznie, aby rozumowanie Sądu Rejonowego, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne.

Obrońca oskarżonego podnosi, że zeznania świadków M. L. i R. Ś. były sprzeczne z resztą materiału dowodowego w części, w której mówili oni o swoim stanie trzeźwości. Sąd Okręgowy zauważa, że fakt

pozostawania przez M. L. i R. Ś. pod wpływem alkoholu w dniu zajścia przedmiotowego zdarzenia nie jest przez nikogo kwestionowany. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach stwierdził, że podejrzewa, że było widać, iż byli oni pod wpływem alkoholu w momencie przyścia na działkę T. W., a na samej działce M. L. na pewno wypił parę kieliszków wódki. Powyższe potwierdza w swoich zeznaniach M. L., a także R. Ś. dodając, że na działce W. wszyscy spożywali alkohol. Zeznania te nie są sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków. Drobne różnice w zeznaniach i wyjaśnieniach pojawiają się co prawda w odniesieniu do stanu trzeźwości M. L. i R. Ś., natomiast w ocenie Sądu Okręgowego te rozbieżności co do okoliczności pobocznej nie mają one znaczenia w zakresie ustalenia faktu głównego tj. realizacji przez K. O. zarzucanego mu czynu. Zeznania świadków są bowiem

zasadniczo zgodne z resztą zebranego materiału dowodowego, który pozwala stwierdzić, że miejsce zdarzenia było częściowo oświetlone przez światło dochodzące z werandy działki T. W. oraz, przede wszystkim, przez lampkę w samochodzie oskarżonego, a ponadto M. L. i R. Ś. zgodnie stwierdzają, że przed zajściem przedmiotowego zdarzenia oskarżony z nimi rozmawiał oraz zbieżnie rozpoznają jego samochód, jak i samą jego osobę. Oskarżony natomiast sam przyznał się do uczestniczenia w niniejszym zajściu, informując T. W., że poszarpał i pokłócił się przed jego działką z M. L. i R. Ś.. Wobec powyższych zbieżnych ze sobą i wzajemnie się uzupełniających okoliczności, fakt pozostawiania świadków pod wpływem alkoholu Sąd Rejonowy słusznie uznał za nieistotny dla ich zdolności rozpoznania osoby oskarżonego jako sprawcy

zarzucanego mu
czynu.

Obrońca
oskarżonego zarzuc
także sprzeczności w
depozycjach , czy K.
O. w czasie trwania
imprezy pojechał po
dodatkowy alkohol
oraz czy doszło
do incydentu z
udziałem
oskarżonego, M.
L., T. W. i
E. L.. Zdaniem
Sądu Okręgowego
odmienność relacji
co do przebiegi
spotkania może
wynikać z
niepamięci , braku
spostrzeżeń co do
pewnych
okoliczności , braku
chęci ujawniania
nieprzyjemnych,
wstydlivych sytuacji
i nie może
to w warunkach
wszechstronnej
analizy dokonanej
przez Sąd Rejonowy
podważać ustaleń co
zdarzenia
związanego z
użyciem przemocy
wobec
pokrzywdzonego.

Podniesiony przez
obrońcę
oskarżonego fakt,
że M. L. i R.
Ś. są kolegami i
mogli w związku
z tym uzgadniać
swoje zeznania,
w zestawieniu z
pozostałymi

okolicznościami
faktycznymi
ustalonymi przez
Sąd Rejonowy, które
nie budzą
wątpliwości,
również nie stanowi
w ocenie Sądu
Okręgowego
prawidłowej
podstawy do
zakwestionowania
prawdziwości
twierdzeń ww.
świadków.

Odnosząc się
natomiast do
rzekomej próby
wywierania przez M.
L. presji na T.
W. oraz kierowaniu
przez niego gróźb
w kierunku K. O.,
stwierdzić należy, że,
po pierwsze, w
kontekście
pozostałych ustaleń
faktycznych
dokonanych przez
Sąd Rejonowy,
zaistnienie tych
sytuacji nie
wpływałoby na
ocenę, czy zarzucony
oskarżonemu czyn
został przez niego
rzeczywiście
popelniony,
natomiast po drugie,
jedynym
potwierdzeniem
zaistnienia tych
sytuacji są
twierdzenia samego
świadka i
oskarżonego, nie
znajdujące
potwierdzenia w
pozostałym

materialne dowodowym. Wobec tego, pominięcie przez Sąd Rejonowy owych okoliczności było zdaniem Sądu Okręgowego słuszne.			
Wniosek			
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należy za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.2.	Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów polegającej na odmowie wiary wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom M. S.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	pomimo tego, że były one logiczne, spójne i nie przeczyły doświadczeniu życiowemu.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie odmówił wiarygodności wyjaśnieniom K. O. i zeznaniom M. S. w zakresie, w jakim wskazali oni na okoliczność, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu, gdyż w momencie jego popełnienia przebywał on w towarzystwie świadka w innym miejscu. M. S. oraz K. O. twierdzą, że oskarżony odstawił samochód na swoją działkę, po czym razem pojechali do miasta, a następnie, po około godzinie, wrócili na działkę i poszli spać. Twierdzenia te nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach pozostałych świadków, a wręcz pozostają z nimi w rażącej sprzeczności.			

Zauważyć należy na marginesie, że nawet gdyby zeznania i wyjaśnienia w zakresie udania się oskarżonego z M. S. jej samochodem na miasto okazały się prawdziwe, nie wykluczyłoby to możliwości popełnienia przez K. O. zarzucanego mu czynu. Z zeznań ww. wynika bowiem, że znajdowali się oni poza działkami około godzinę, czyli mniej więcej tyle samo, ile M. L. i R. Ś. twierdzą, że pozostali na imprezie po opuszczeniu jej przez oskarżonego. K. O. mógłby zatem zdążyć powrócić na działki i zacząć się na pokrzywdzonego i jego kolegę, zanim opuściliby oni działkę T. W..

Twierdzenia obrońcy oskarżonego, zgodnie z którymi czyn zarzucany oskarżonemu mógł być popełniony przez inną osobę, także nie zasługują na uznanie w okolicznościach przedmiotowej sprawy. Przytoczyć raz jeszcze należy tu ustalone przez Sąd Rejonowy fakty, że M. L. i

R. Ś. rozpoznali oskarżonego i jego samochód, a sam oskarżony przyznał się T. W., że brał udział w przedmiotowym zdarzeniu.			
Wniosek			
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należy za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.3.	Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, poprzez dokonanie dowolnej i wybiórczej oceny dowodów i uznanie zeznań T. W. za wiarygodne w całości w sytuacji, w której nie zasługują	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>one na danie im wiary w zakresie stanowiącym podstawę takich ustaleń faktycznych, jak to, że oskarżony mówił świadkowi, że poszarpał się z oskarżycielem, albo oskarżyciel bezpośrednio po zdarzeniu mówił świadkowi, że sprawcą jest oskarżony.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd Rejonowy, w zakresie zeznań T. W. na okoliczność, czy pokrzywdzony bezpośrednio po zdarzeniu mówił świadkowi, że sprawcą jest oskarżony oraz czy oskarżony przyznał świadkowi, że szarpał się z oskarżycielem, wobec niekonsekwencji w treści tych zeznań, uznał za wiarygodne twierdzenia T. W. złożone przez niego na rozprawie w dniu 4 lutego 2020 roku, odmawiając tej wiarygodności zeznaniom świadka z dnia 27 stycznia 2021 roku. Ustalenia Sądu Rejonowego</p>				

ocenić należy jako prawidłowe.

Zeznania świadka na rozprawie z dnia 27 stycznia 2021 roku złożone zostały po prawie roku od złożenia przez niego przed sądem pierwszych zeznań w sprawie.

Upływ czasu wpływa natomiast

negatywnie na zdolność świadków do zapamiętywania zdarzeń i istotnych dla sprawy szczegółów, wobec czego uznanie za bardziej wiarygodne zeznań złożonych chronologicznie

wcześniej ocenić należy jako racjonalne. Wskazać należy również za Sądem Rejonowym, że oskarżony jest kolegą T. W. oraz, że osoby te, po rozprawie z dnia 4 lutego 2020 roku, rozmawiały ze sobą o przedmiotowej sprawie i treści zeznań świadka, co bez wątpienia mogło mieć wpływ na to, co T. W. zeznał potem na rozprawie z dnia 27 stycznia 2021 roku. Sąd Okręgowy zauważa jednocześnie, że nawet na rozprawie z dnia 27 stycznia 2021 roku świadek stwierdził, że myśli, iż z ust K. O. padło

stwierdzenie, że chce on przeprosić pokrzywdzonego, co tylko utwierdza w przekonaniu, że to właśnie oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.			
Wniosek			
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należy za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.4.	Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę orzeczenia, polegający na błędnym uznaniu, że oskarżony dokonał naruszenia czynności narządów ciała M. L..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Z uwagi na rozważania zawarte w punkcie 3.1, 3.2 i 3.3 niniejszego uzasadnienia, stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy w następstwie pełnej, logicznej i wolnej od wad oceny dowodów dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, a zatem zarzut obrońcy oskarżonego uznać należy za niezasadny.			
Wniosek			
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać			

należy za niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 3 lutego 2021 roku, sygn. akt II K 914/17		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiona w apelacji argumentacja obrońcy oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i		

uzasadnionych ustaleń wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, wnioski skarżącego nie zostały uwzględnione, a zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd Okręgowy kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył oskarżonego.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 3 k.p.k., w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy.</p> <p>Należało zasądzić od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego kwotę 840 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym zgodnie z §11 ust. 2 pkt 4 i §15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie</p> <p>Dodatkowo, na</p>	

	<p>podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana